

„Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości:
Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddalę przed Twoim duchem?
Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
Jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę”.

(Psalm 139,1-8)

Czym jest ludzkie życie, jaki jest jego sens, w czym tkwi godność osoby ludzkiej? – to tylko niektóre z pytań, jakie zawsze nurtowały człowieka. Są one również twoimi pytaniami. Z jednej strony wciąż słyszysz o absolutnej wartości ludzkiego życia, a jednocześnie dostrzegasz, jak beztrzesko się je niszczy. Na przestrzeni wieków rozmaicie określano zbrodnie przeciw człowiekowi. Jakkolwiek byłyby nazwane, zawsze są jednak działaniem wymierzonym w godność osoby ludzkiej. Wydarzenia z przeszłości, takie jak holokaust czy Katyń muszą budzić refleksję o życiu i umieraniu. Teraźniejszość to między innymi aborcja i eutanazja, zamachy terrorystyczne. Wszystkie te zjawiska stanowią przejaw kultury śmierci. Niestety dzisiaj, gdy zaczął się wiek XXI, w tylu miejscach na ziemi dominuje dozwolone ludzkim prawem zabijanie, niszczenie życia.

Jak w tej rzeczywistości rozumieć „bycie człowiekiem”? W oparciu o tak pojmowaną nowoczesność – cywilizację śmierci, szczególnego sensu nabierają słowa Pana Jezusa, obiecujące nam „pełnię życia”, i Jego życzenie, abyśmy życie mieli, i mieli je w obfitości (por. J 10,10).

Czym jest ludzkie życie?

Człowiek otrzymał je z Bożej inicjatywy, dlatego nigdy nie pozostaje ono pod absolutną władzą człowieka. Nikt więc nie może sobie przywłaszczać praw do decydowania o czyjejkolwiek śmierci. Człowiek nie może być właścicielem tego, co jest w pewien sposób tylko od Stwórcy wypożyczone. Życie, jako zarazem powołanie i misja, stanowi odpowiedź na Boży dar. Papież Jan Paweł II napisał w swojej encyklice:

„Życie i śmierć człowieka są zatem w ręku Boga, w Jego mocy (...) ta władza sprawowana przez Boga nie jest jednak zagrażającą samowolą, ale opiekuńczą i pełną miłości troską, którą otacza On swoje stworzenia”.

(Evangelium vitae, 39)

Jakie są więc twoje obowiązki wobec życia własnego i innych? Trzeba podjąć wysiłek budowania nowej kultury – kultury życia, oraz cywilizacji miłości. Trzeba uwrażliwiać sumienie na nienaruszalną wartość każdego życia już od pierwszych chwil aż do naturalnej śmierci. By odnowić kulturę, potrzebny jest nowy styl postępowania, styl opierający się na właściwej hierarchii wartości.

„Wszyscy zatem mamy nieść naszemu bliźniemu posługę miłości, broniąc jego życia i wspomagając je zawsze, a zwłaszcza wówczas, gdy jest słabe i zagrożone. Jesteśmy wezwani, aby kochać i szanować każdego człowieka oraz dążyć wytrwale i z odwagą do tego, by w naszej epoce, w której mnożą zbyt liczne oznaki śmierci, zapanowała nareszcie nowa kultura życia, owoc kultury prawdy i miłości”.

(Jan Paweł II, Evangelium vitae, 77)

Przejawem tej kultury jest darowanie organów do przeszczepów.

„Każdą transplantacja ma swoje źródło w decyzji o wielkiej wartości etycznej. Decyzja o ofiarowaniu swojej części ciała, bez żadnej nagrody, dla dobra drugiego człowieka to prawdziwy akt miłości”.

(św. Jan Paweł II)

Sprzeczny z nią jest natomiast handel ludzkimi organami – o kolejności pacjentów poddawanych transplantacji powinny decydować jedynie względy medyczne – a także próby klonowania człowieka, również w celach terapeutycznych. Kościół głosi zasadę, że to, co jest technicznie możliwe nie zawsze jest dopuszczalne moralnie.

„Myślę tu o ewentualnych planach czy próbach klonowania człowieka w celu uzyskania organów do przeszczepów. Tego typu praktyki są z moralnego punktu widzenia nie do przyjęcia, ponieważ pociągają za sobą manipulacje i niszczenie embrionów”.

(św. Jan Paweł II)

Śpiew

Modlitwa końca mojego wieku

*Ty który śmieszne kawki
Nauczyłeś latać
Ty który jesteś z tego
I nie z tego świata
Uchowaj dzisiaj od nienawiści
Moje serce, moje oczy, moje myśli
Ty który ciepłym słońcem
Napelniasz mieszkania
Ty który dałeś nam
Trudne przykazania*

Uratuj dzisiaj od nienawiści
Moje serce, moje oczy, moje myśli
Ty który do morza
Prowadzisz swe rzeki
Ty który zmęczonym
Zamykasz powieki
Nachyl dziś – proszę – w stronę miłości
Moje serce, moje myśli, moje oczy

Pomyśl

„Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo, miłując Pana, Boga swego, słuchając Jego głosu, Ignąc do Niego, bo tu jest twoje życie i długie trwanie twego pobytu na ziemi!”

(Pwt 30,19-20)

„Eutanazja nie jest wołaniem o skrócenie cierpienia, ale jest wołaniem o miłość i obecność drugiego człowieka...”

(św. Jan Paweł II)

- Jakie masz zobowiązania wobec ludzi starszych i nieuleczalnie chorych?

Zapamiętaj

„Jedną z największych bolączek współczesnego świata jest deptanie fundamentalnego prawa do życia wielkiej rzeszy słabych i bezbronnych istot ludzkich”.

(Jan Paweł II, *Evangelium vitae*, 5)

„Obrona i promocja życia jest podstawowym zadaniem zleconym przez Boga każdemu człowiekowi. Zadanie to wynika z podobieństwa człowieka do Boga i powołania człowieka do udziału w panowaniu Stwórcy nad światem. «Bronić życia i umacniać je, czcić je i kochać – oto zadanie, które Bóg powierza każdemu człowiekowi»”.

(Jan Paweł II, *Evangelium vitae*, 42)

Zadanie

Wypisz zagrożenia wynikające z kultury śmierci i dobierz opozycyjne do nich wartości kultury życia.

Warto przeczytać

Jan Paweł II, Encyklika *Evangelium vitae*. O wartości i nienaruszalności życia ludzkiego, Rzym 1995.

W. Bołoz, *Życie w ludzkich rękach*, Warszawa 1997.

H. Krall, *Zdążyć przed Panem Bogiem*, Poznań 1997.

J. Salij, *Dekalog*, Poznań 1990.

E. Hiliesum, *Przerwane życie*, Kraków 2000.